

Anthon Hansen

To Sarvig-salmer

for kor a capella

Herre Konge, det er tid

Ole Sarvig

(Salmer og begyndelser til 1980'erne)

Anthon Hansen

Sopran

1. Her - re kon - ge, det er tid,
 2. Her - re stjer - ne, lys os nu
 3. Her - re Du, vor frel - ser - ånd,
 4. Tag da vo - res nær - hed her,

Alt

Tenor

1. Her - re kon - ge, det er tid,
 2. Her - re stjer - ne, lys os nu
 3. Her - re Du, vor frel - ser - ånd,
 4. Tag da vo - res nær - hed her,

Bas

1. Her - re kon - ge, det er tid,
 2. Her - re stjer - ne, lys os nu
 3. Her - re Du, vor frel - ser - ånd,
 4. Tag da vo - res nær - hed her,

tid at stå i sjæ - lens ri - ge, som en
 ind i sjæ - lens mind - ste gem - me, så vi
 fra det ny - e fa - der - ri - ge kal - der
 men - ne - ske - li - vets angst og smer - te: Vi er

tid at stå i sjæ - lens ri - ge,
 ind i sjæ - lens mind - ste gem - me,
 fra det ny - e fa - der - ri - ge
 men - ne - ske - li - vets angst og smer - te:

tid at stå i sjæ - lens ri - ge,
 ind i sjæ - lens mind - ste gem - me,
 fra det ny - e fa - der - ri - ge
 men - ne - ske - li - vets angst og smer - te:

stjerne u-den skal li-ge,
al drig mer' skal glem-me,
du os Di-ne li-ge,
blo det i Dit hjer-te,

som en stjerne u-den li-ge,
så vi al drig mer' skal glem-me,
kal-der du os Di-ne li-ge,
Vi er blo det i Dit hjer-te,

som en stjerne u-den li-ge,
så vi al drig mer' skal glem-me,
kal-der du os Di-ne li-ge,
Vi er blo det i Dit hjer-te,

tid at kal-de, Mid-nats-tid.
at vor stjerne: Det er du!
ræk-ker os Din ne-ske-hånd.
mens det sto-re un-der sker!

tid at kal-de, Mid-nats-tid.
at vor stjerne: Det er du!
ræk-ker os Din ne-ske-hånd.
mens det sto-re un-der sker!

tid at kal-de, Mid-nats-tid.
at vor stjerne: Det er du!
ræk-ker os Din ne-ske-hånd.
mens det sto-re un-der sker!

Å Gud, vær du min ånde

Ole Sarvig

(Salmer og begyndelser til 1980'erne)

Anthon Hansen

1. Å, Gud, vær du min ån - de i da - gens ly - se
4. Hvad vil - le Du, vor Her - re, fra rum - mets fjer - ne
7. Er vi den glæ - de, Her - re, i rum - mets dy - be
11. Var vi da al - tid, Her - re, Din læng - sels fjer - ne

bad! Og lær min sjæl at be - de, at den kan bli - ve glad.
pragt, på den - ne næ - re klo - de med lys' og mør - kes pagt?
sang, den sjæl, som du har øn - sket af duft og stof en - gang?
mål. Og græd Du, når Du så' os i ver - dens - al - tets bål?

8. Da er vi næ - re, Her - re, og skæl - ver

8. Da er vi næ - re, Her - re, og skæl - ver i dit

i dit smil: Du ser, og vi ser ik - ke. Du er, og vi er til.

smil: Du ser, og vi ser ik - ke. Du er, og vi er til.

2. Du, som omslutter tiden
og hvert et skridt, Du ser:
Vi, som gik skilte veje,
er nu forsamlet her.

3. Lær os at bede, Herre,
og lægge synden bag.
Og tal med vore munde
i denne nye dag!

5. I verdens dybe gåde
lod Du os blive til:
En tåreregn fra dybet.
Sig, er det os, Du vil?

6. Er vi Dit ansigts væde
under Dit blik, som ser?
Er vore tårers strømme
Dit vejr, som nu er her?

9. Den unge gamle verden,
for Dig et øjeblik
ufatteligt fra Jorden,
er denne stjernes prik.

10. Er den det nye rige,
Du blændet drømte dér,
hvor tidløsheden syder
og stjernealtet sner?